

Київський національний університет технологій та дизайну
ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСВІТЯНСЬКИХ ПРОБЛЕМ

Логістичний підхід є загальнонауковою методологією досліджень, сутність якої складають три принципові положення:

- взаємопов'язані функції розглядаються як єдиний потік;
- для управління потоком створюється відповідна система, тобто організаційно-управлінський механізм;
- оцінювання ефективності функціонування системи управління потоком здійснюється з урахуванням не тільки витрат, а ще й втрат прибутку, зумовлених нераціональним використанням ресурсів потоку [1, 2].

Використання логістичного підходу надає можливість оптимізувати витрати системи і стимулювати максимальне використання її наявних ресурсів. Логістичний підхід – це універсальний інструмент вирішення різноманітних проблем. Дозволяє формувати логістичні механізми вирішення не тільки виключно логістичних, а й економічних проблем, в тому числі і освітнянських.

Важливим для України при вирішенні освітнянських проблем є приєднання до Болонського процесу.

Проте, складно здійснювати перехід від однієї системи надання послуг до іншої без впровадження прогресивних управлінських технологій, зокрема – логістичного підходу.

Впровадження в систему вищої освіти такого вимушеного заходу, як платної форми навчання, суттєво змістило акценти, що пов'язані з якістю освітніх послуг та фінансуванням освітньої і наукової сфери. Управління матеріальними, інформаційними, фінансовими потоками в сфері освіти та науки має підкріплюватися певним фінансуванням з бюджету.

Інформаційні, фінансові та матеріальні потоки, котрі циркулюють в сфері вищої освіти, можуть надавати наступні можливості для:

- розвитку матеріальної бази: соціальної інфраструктури, лабораторій, бібліотечного фонду, комп'ютерних класів, навчального та наукового процесів у діяльності ВНЗ;
- міжнародного обміну студентами, викладачами, програмами на партнерських засадах;
- більшого фінансового маневру, особливо щодо забезпечення логістичної діяльності;
- залучення громадських організацій: створення опікунських рад з благодійників, спонсорів – до освітньо-наукової та науково-виробничої діяльності;

- використання ефективної системи мотивації та стимулювання, прозорого конкурентного відбору студентів, викладацького та наукового персоналу;
- постійного підвищення фахового рівня та кваліфікації професорсько-викладацького складу, здобувачів, працівників [3].

Проте, динамічний розвиток вищої освіти вимагає від викладачів та науковців швидкої адаптації до нових вимог, а саме: вивчення та удосконалення знань іноземної мови, постійного саморозвитку та самовдосконалення, дистанційного навчання, розробки відповідного теоретичного та методичного забезпечення. Зважаючи на рівень соціально-побутового, матеріального (невисока заробітна плата), фінансового забезпечення сподіватись на швидка зміни досить складно. Скоріше такий стан призводить до погіршення якості освіти, зниження загального рівня підготовки фахівців і, в результаті, - до реальної загрози економічній безпеці України.

Більшість вищих навчальних закладів формують свою діяльність поєднуючи освітню функцію з науковими дослідженнями та реальними бізнес структурами, підприємствами. Критерієм результативності взаємодії вищої школи з бізнес структурами є працевлаштування випускників, успішна кар'єра яких складає імідж навчального закладу, і є одним з показників ефективного використання професійного й особистісного потенціалу молодого фахівця, в протилежному випадку - це марно витрачені ресурси студента, і навчального закладу.

Таким чином, логістичний підхід передбачає ще й особливу відповідальність навчального закладу за підготовку випускників, створення основи для побудови їх майбутньої кар'єри. Створення на законодавчому рівні механізмів, котрі б суттєво змінили ставлення до вищої освіти, як одного з факторів економічного зростання країни, є фундаментальним завданням, що потребує вирішення.

Список використаної літератури

1. Крикавський Є. Логістичне управління: Підручник. – Львів: Видавництво національного університету «Львівська політехніка», 2005. – 684 с.
2. Окландер М.А. Логістика: Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 346 с.
3. Дудкін П. Інноваційно-логістичний підхід як спосіб уникнення конфліктів та забезпечення стабільності функціонування навчально-науково-виробничих комплексів / Павло Дудкін // Соціально-економічні проблеми і держава. – 2010. – Випуск 1(3). – с. 62-65.